



233. ԶՈՒՄԱՐՈՒՏ ՂՈՒԾԻ ՆԱՂԸԸ

Նիս ի նիս չի մին թաքավորը նիս. անդհիւր նիս ի իրիք՝ տըղա, իրիք՝ ախշիկ: Թաքավորը տըսնիս ի, հօր ինքը պուսված ա, անսնիւր ուգուց մէնիլ ի, կընչիս ի հըրէն կօշտը տըղէրաց ըսէս: Վ՛ս անսնիւր ուգուց միոնըլացկան ըմ, ձիզ կանչած ըմ ասիմ, հօր իմ մըոնիլէն իրիք՝ տարէն էանէ, հու հօր ննիլ ի մէր խընամաքարուն նըստիլ, անդհիւր ննիլ իք ձիւր քրօշը, նօբաթավ էռէշ մօծուն, էտնէ փիստէկ՝ ունա: Տղէրքը ըսէս՝ ին, հօր քու կամքըտ կատարիլ իք: Անց ը ննա մին քանէ ամէս, թաքավորը մըոնիս ի, թաքավորուն թղէս ին, մօծ ախպուրուն գիրիս թաքավոր: Անց ը ննա իրիք՝ տարէ, մին օր քիշէրավ քըշան թաքավորու մօծ տըղան գինէս ի իրիսի լիվինիս, դհւս ը ննա պալկօնը, տըսնիս ի իրանց խընամաքարուն վէրան մին վագր: Թաքավորու տըղան անդ հօր տըսնիս ի, քիոն տակէն փընթփընթաս ի, ըսէս. «Ա՜դ ի լա մընահած, հօր իս իմ քրօշը տամ ջաննավարի»: Ըսէս ի, մըտէս տօն: Մին խօր անց ը ննա պալկօնըն ան դհւս ննա թաքավորի մաշնակ տըղան: Ա՜դ ալ ի տըսնիս, հօր իրանց խընամաքարին մին վագըր ը նըստէ՛ծ: Ան ալ ի մօծ ախպուրը նման՝ Վ՛ս քնիւր շօնիմ ջանավարնէրին տալու, ըսէս ի, գինէս տօն: Դհւս ը ննա փիստէկ՝ տըղան, տըսնիս ի խընամաքարին նըստած վագրուն, սուս ու փուս գինէս ի մօծ քրօշ կըոնէն պըոնէս, ննա վագրուն: Վագրը ըխշկան նըստըցընէս ի հըրէն մաշկուն ու հայդա:

Անցը ը նան իրիք տարէ. մին օր թաքավորու մօտ տըղան դնու ը ննա պալկօնը տըսնիս ի անիւ խընամաքարուն մին առնօծ ը նըստէծ, Անդհիր տըսնիս ի կըտըղէս ի, ըսէս. «Աս հինչ ի, խալիւր հնրաց ըխըկէրանց մարդու ուն նան, իսկ մէր ըխըկէրանց ջանանկնրնէն ըն խընդիսա: Ուշունց ը նան քըթուն տակէն, մըտէս տօն: Դնու ը ննա մաշնակ տըղան, անդ ան մօտ ախպուր նըման ուշունց ը նան, մըտէս տօն: Ննա ի փիստէկ՝ ախպէրի, տըսնիս ի խընամաքարուն նըստէծ մին անդանիւն առնուծ: Գինէս ի մաշնակ քօջ ձիքի պըռնէս, նան առուծա, մտէս տօն: Անցը նան իրիք տարէ: Թաքավորու փիստէկ տըղան ըսէս ի ախպուրցը. «Ա՛յ բալամ, մէր քնրէրին տըվալ ըք անտնիր անդհիր, հարկավօր ա գինէլ, տէսնիլ հի՛նչ ին դէռալա: Էրկու մօտ ախպէրնէն ըսէս ին. «Մէղ հինչ, հնրդի հօր տըված ըս, անդի՛ ան գինա գիդէր: Թաքավօրի փիստէկ՝ տըղան նըստէս ի ձին հըղէ ննա քնրէրին գիդիսիլու: Ադ տղան ալ շէն շի պահալ, ալ քաղաք շի պահալ օմմէնըն ալ տըվալ ա հաքուն տակը, կրէհաց շի քնրէրին գիդէնի: Մին օր տըղան գինէս ի լամ մին մօտ մէշավ. մէշան հօր պըրծընէս ի, դնու ը ննա մին մօտ կանի՛չ արօտատէղ, ըսէս ի. «Աս հինչ օքուտ տէղ ա, ձիս բրախ տամ ըրածի, իս ալ գինէմ տէսնիմ կարիլ իմ մին ալ սըպանիմ օտիմ, շէտ քօխցած ըմ: Նէտ աղնղը վիր ը ըռէս բիցիրինիս մին բէցհիր տէղ, տըսնիս ի ուրէն էնի մին հէրոնր արշին տարածութիւնի վէրան մին էրկու հարկանի տօն: Ալ ալ անիլի թուղ ըրէս, գինէս ի անդ տան կօշտը, տըսնիս ի հօր տօնը հուրմարագ շուրք յանըն ալ պատած ա, ինքիս ալ շէտ բէցհիր: Ծօռ ը ննա դիրվանգան գիդինիս ու թըկէս: Դիրվանգան բինիս ի մին նախշուտ կնէկ: Տըղան հօր տըսնիս ի, անընանլ ճընընչիս ի անդհիր, հօր քնրն ան Տըղան փըթըթվէս ի քօջ վղավը, ուրախութէնից քիվէր հուշի գինէս ի: Տղան տըսնիս ի, հօր դանթանգի կուխկէն մին ախպուր կան, շուր ը բիրիս, քօջ վէրան ըծէս, ախշիկա հուշի ննա ի գլօխը. փըթըթվէս ի ախպուր վղավը, ծէծաղն ու ըրտասուքը խըռնվիս ին ուրհիր: Հի՛ր հօր ուրհիր հէնի քըշտընէս ին, քնրի ըսէս ի. «Ա՛յ ախպէր, դու հօ՛ր, աստէղըս հօր, օղձը ուրէն պնիրտավը, ծէտը ուրէն թիվավը կրէս շի գնն տէղըս: Տղան ըսես ի. «Ա՛յ քնր, կարօտըս ը ինձ բիրալա: Ախշիկի ըսէս ի. «Դէ էք գնէք տօն, քի գէղիմ, թան շէ հըրդա մարդըս հիշտեղ հօր նի ննիլ ի, քի հօր տեսնի ճընանչի շի, վնասիլ ի: Ախպէրի ըսէս ի. «Ա քնր, քօխցած մըռնիս իմ, գօնէ մին կուտուր հաց տոր օտիմ, քնրը ըսէս ի. «Չէ ախպէր, մէռնի շիս.

մինչև հերդա հօր մէնած շիւս, ըստնոր էնի դէնը մէննի շիւս: Քնորի տընէս ի ախպուրը կուխիս մին օթախ, հիշտէղ կաշէ-դէն ի դէզգած, շննքի ադ կաշէդէնի թնդ շին արիւ ինսանու հուտ գու Տըղան մըտէս ի ան օթախը թան չէ մին մըտընէք ի լիսիս: Վազրը ըսէս ի կընգանը. «Ասա շան ախշիկ, ան հինչ ինսանու հուտ ա, հօր ննա ի տէղէս»: Ախշիկի ըսէս ի. «Այ մարդ, մէր տան հուլ մին ինսան կա վուլ, ան դուվ ուս մարդէ-րու մանջին շօռ իկած, անդնց հուտը մընահած ա քըթամըտ: Վազրը ըսէս ի. «Կարէլի վի հօր ախպէրներտ ի կած ին քի տէսնին: Դնդ ը ասա, ադ մօծ ախպէրիտ ի մանչէն կէս ըմ արիւ ցիթիւ շանը, մաջնակը նա, անդնրա ան իմ դուրկիլ մօծուն կօշտը. իսկ եթէ փիստէկյ ախպէրիտ նի, իմ քօխտ ալնն-րուս վէրան տէղ օնիս: Կնէկի ըսէս ի. «Շօր հինչ արիմ, հնր հէնի գէղիմ, քիզ հէնից կարի շիմ գէղիմ: Փիստէկ ախպէրիս ի իկած: Ադ հօր ըսէս ի, վազրը ըսէս ի. «Պա՛հ, ախշի՛, ան հինչ իս արած, իմ անգի՛ղ զօնադուն հիշտէղ ըս ցիթած, դէ՛ շնդ արա, գինա քիրս: Ինքիս ալ մըտէս ի կուխէն օթախը, անդէդէն դնա ը ննա մին նախշուտ տըղամարդ Փէսա և հանօր տըղա իրար խըտտէս ին ու սկսէս ին պըշպըշուտիլ՝ ալ քիզ մատաղ, ադ հինչ խէլուք բէն ըս արած. ի՛ս նան քնրըտ քի շէտ ըք լն կրուտած: Փէսան կարքադրէս ի էրկու ուխար մուրթին, հօր ծափ ըն ննա էրկու տըղամարդ ըն ննա, գիդիս թան տափուն տակէն ին դնա ննա: Ադնք անքանալ ուխարնէն վէր ըն կուխիս, վէզընէրը կըտրէս, մըշկիս ու սկսէս խըրավածու թանգնաքը: Միս հօր ճէշի հըղըրվէս ի, թաքավօրի տըղան տըսնիս ի, հօր գիդիս թա տա-փուն տակէն նի հա մարդէք ի, հօր ննա ին, մըտէս տօն: Հիւր հօր մին հէրնըր մարդ ննա ի, ըսկըսէս ին քիփը: Քիշէր-ցիթէկ քէփըն ըրէս. քիշիս ի մին ամէս: Թաքավօրի տըղան ըսէս ի փէսուն. «Ի՛ս մէտիլ գինէմ հօր էրկու քնր ալ օնիմ, անդնց ալ տէսնիմ: Փէսան բրախ չի ննա, ըսէս ի չէ հօր չէ, մէտիլ մին ամէս ալ մընաս: Քնորի ըսէս ի. «Ախպէր ջա՛ն, մարդըս ըսըլասկան ա քի, հօր դու անպատճառ մէտիլ հիշատակու հէտա մին փէշթէշ վիր առիս ինձ էնից: Դու շամ շում ըս արիւ, ասիլ իս չէ շէտ շնորհա-կալ ըմ: Վօր շէտ գօնիլ ի, ասիլ իս հօր շէտ ըս ըստիպիս, ան վախտը քու լուզուտ տակէն ուկուտը տօր ինձ: Փէսան հօր տըս-նիս ի հընըրտըղան մնաս չի ալ, ան վախտը ըսէս ի մին հիշատակ վիր առ: «Շօր շնտ ըս ստիպիս ան վախտը տօր ինձ ան ուկուտը, հօր լուզուտ տակէն իս: Ադ հօր ըսէս ի.

փէսան թն, քու լուզուտ խօշկի ալ կնէկ, ան հինչ օլին իս բիրալ իմ գլխուն. հինչ արած, խընդիմ խընդիմ վաշ խօսկ ըմ տը-ված, մէտիլ տամ: Հընէս ի ան ուսկուտը ննս հընըրտըղէլուն:

Փէսան ըսէս ի, հօր անտնօր հէնի գէնը քի ծի հարկավօր չի, ան ուսկուտը դիրիլ իս լուզուտ տակէն, անրահալ գէնիլ իս վագր: Հըրգա դու գիդինվիս իս վագըրնէրի աշխարքումը. մինչէվ ուզուց դու հասիլ իս իմ թաքավօրութան սահմանը, գէնը արդեն սկսվել ի առուծա թաքավօրութունը: Թաքավօրի տըղան քիշէր ցիրակ հըղէ ի գինէս, լիսինիս ի հըսէս ի առուծի աշխարք. մին խոր տէղ գինէս ի, տըսնիս ի մին իրիք հըրկանէ տոն, գինէս ի դարվանդան թըկէս ի դուրքը բինիս ի մին շահիլ կնէկ. տըղան հօր տըսնիս ի անրահալ ճընընչիս ի կընգանը, հօր անրէն քուրըն նան: Քնիքի հոշի գինէս ի համա ախպէրը սուվուրած ը լն հոշի գնէս չի. Ախպէրի շուրը բիրիս քոշը վիրըկցընէս: Քնիք ու ախպէր անրանվն փթթվէս կարօտ ննս, կարօտ ում ըսէս: Ախշիկի ըսէս ի. «Ախպեր ջան, էք գինէք քի գէղիմ, թա չէ հըրգա հիշտէղ հօր նի մարդըս ննի, բիրգան քի ճընանչիլ չի, վնասիլ իս: Քնիքի տը-նէսի ախպուրը գիդիս. մին ալ լիս ի մին մըռընշոց. ադ առուծընը նիս. մին ալ լիսիս ի հուրգի առուծը ըսէս ի կընգան. «Ա շան ախշիկ ան հինչ ինսանու հուտա հօր ան տնէն ննս ի. կնէկի ըսէս ի. «Այ մարդ, տէղս ինսանը հինչ բէն օնի. դու սաղ օրը ինսաննէրի աշխարքամը շօռ ըս իկած, ինսաննեքի հուտը մտած ա քըթըծակարտ, հրգա անդիս դիդիս թն տանը ինսան կան: Առուծը ըսէս ի դու իմ գլխուն աղօթք ման ասիլ. ասա, եթէ մօծ ախպէրըս ը իկած քի տըսնելու, անդնօր կուտուրիլ իմ խըրավա-ծու նըման, մաշնակ ախպէրտ նի, նուլնպէս, իսկ հօր քու փըռ-տէկ: ախպէրըս նի, իմ ակնեքուս վէրան տէղ օնի: Կնէկի ըսէս ի գէ հնօր հէնի թաքուն պահիմ, քի հէնի թաքուն չիմ պըհը-լացկան փիստէկ: ախպէրս ը իկած: «Այ շան ախշիկ պա ադի բէն արիլին, գէ շնդ արա հիշտէղ հօր գէղած ըս, հանա բիր. ըսէս ի փիսէն, ինքի մըտէս կուսկէն օթախը: Տէղէն դնս ը ննս մին սիրուն տըղամարդ: Փնսա հընըրտղա անրնօր ըն փարվէս, անրնօր պըշպըշուտիս, նստէս հացու Աս փէսուն քըշտին ալ մին ամէս մընաս ի, քիշէր ցիրակ քէփ ըրէլավ: Մին ամէսի հօր թըմըմէս ի, մին օր ըսէս ի, հօր մէտիլ գինէ փիստէկ քոշըն ալ տէսնի: Ան փէսան թուղ չի ըրէս, ըսէս ի մին ամէս ալ մընա: Քնիքի ախպուրը սվըրցընէս ի, հօր մարդըս թն քի ըստիպիլ ի անրէն հէնի հիշատակու հէտա մին բէն վիր առիս, դու ասիլ իս

ինձ տօր քու լուզուտ տակէն ան ուակուութիւն վերջի վերջա՛մ փէսան տըսնիս ի, հօր հնըրտըղան մընաս յի, ըսէս ի դէ հօր անդի վի ինձէնից հիշատակ մին բէն խընդէր, հինչ հօր սէրտըտ խընդիս իւ Տըղան տըսնիս ի հօր փէսան ձիթ յի քիշիս, ըսէս ի. ե՛րէ հօր աղքան ինձ ըստիպիս իս, տօր ինձ ան ուակուութիւն, հօր դիրիս իս լուզուտ տակէն: Ա՛դ հօր ըսէս ի տըղան, փէսան ըսէս ի. եա՛յ քու մաշկըտ մանդի այ կնէկ, իմ տօնս քանդա՛ւ ըս. հինչ արիմ, խօսկ ըմ տված մէտիլ տամ: Հընէս ի ուակուութիւն նան հանօր տղէլուն, ըսէս. «Հիբ հօր խնդիլ իս ան ուակուութիւն դիր լուզուտ տակէն դէռնիլ իս առուծ: Թաքավօրի տըղան հրածեշտ ը նան փէսին նան քօօը, ուակուութիւն դիրիս լուզուն տակէն դըռնիս անոնձ գինէս: Մին օր ու մին քիշէր ալ տէղըս ը գինէս, հըսես ի փիստէկ՝ քօօ կօշտը: Միս հօր լիսինիս ի տըսնիս ի մին շուրք հարկանէ տօն, գինէս ի դարձանդան թըկէս, դոնս ը նոն մին նախշուն կնէկ՝ բինիս: Ախպէրը անքանձ ճընընչիս ի քիվէրի, համա ախշիկի ճընընչիս յի. ախպէրի ըսէս ի. «Ա՛ք քոնր ինձ մըռահած ըս հա՛ք, ան խօսկուն վէրան քոնր ախպոնը ճընընչիս ի. տէղըս փարվէս ին ոնրոն, մին լէս ին, մին ծըծըղէս: Հիբ հօր կարօտնէն ըսէս ին պըրծընէս, քոնրի ըսէս ի. «Ախպեր ջա՛ն, եք գինէք քի գէղիմ, մարդոնս գանձ վախտըն ա, բիրդան նոն ի քի ճընանչի յի, վընասիլ իւ Միս հօր ախպուրը գիդիս ի նոն, մին ալ տըսնիս ի երկինքը մթնէս ի, ախշիկի ըսէս ի մարդըս նոնս ի. մին ալ մին ջանանվար արծէվ նըստէս ի պալկօնամը ու ըսէս. «Ախշի աս հի՛նչ ինսանու հուտ ը նոն: Կնէկի ըսէս ի՝ ա՛յ տընաշէն, սաղ աշխարքս շօռ ըս իկանձ, ինսանու քաղաքնէրա՛մ թըռած, տէղերքէն ինսանու հուտ վիր առած, հըրգա իկանձ ըս տէղս ինսանու էտկէն շօռ նոն: Մարդը ըսէս ի. «Գիդիս իս հինչ կա, կարօղ ա պըտահի ախպէրնէրէտ իկանձ նին քիզ տըսնիլու, հօր մօծ ախպէրիտ նի, անդոնր տանիլ իմ ցիթիլ օվկիանօսը, հօր ձըկնէրու փայ դէռնի, մաշնակ ախպէրիտ ան համան ի, համա հօր փիստէկ ախպէրիտ նի, աս իմ էրկու ականարուս վէրան տեղ օնի, իմ ամենաաղիզ դոնաղըս ա: Ախշիկի ըսէս ի փիստէկ ախպէրիս ի: Մարդը ըսէս ի դու խօմ խէլքըտ տօր լիս տըված, դէ շոնդ գինա բիր, ինքի՛ն ան մտէս ի կուսկեն օթախը, անտեղեն դոնս ը նոն մին սիրուն տղա, հօր հու տէսնի խնդիս յի կըտըրվէ անդոնր հէնից: Փէսա և հնըրտղա ոնրոն կօլ ըն ըրէս, պըշպըշտիս մինչև հօր մինի մինից քըշտընիս ի, էտնէ ըսկըսվէս ի քէփը: Ան քիվէր քըշտին ալ մին ամէս մընաս իւ Մին ամսէն դէնը տըղան ըսէս ի,

հօր մէտիլ գինէ տէսնի ախպէրները հորդի վին։ Փէսան շէտ ր խընդրէս հօր մընա, համա բէն չի դըռնիս։ Տղայի քնիքի ըսէս ի ախպուրը, թն հիւր հօր մարդըս քիզ ասի ինձ հէնից վօրպէս հիշատակ մին բէն խընդրէր, դու ասիլ իս. «Շէտ օգոտ հօր խնդիս իս իմ քըշտին հիշատակ պահիս, իս խնդիս իմ, հօր տաս ինձ քու լուղուտ տակէն ուկուտըս։ Տղան հօր ադ ըսէս ի, փէսան թն՝ աչ քու կնկե՛ր ուտուղուն հինչ ասիմ, ալ ինչ արիմ, խօսկ ըմ տըզած մէտիլ տամ։ Ըսէս ի քիզ փէշթէշ նի, ան ուկուտը ան զօրութիւնը օնի, հօր հինչ տէսակ թըռչուն խընդիս իս անտմը տօր դիր բէրանըս, անքանձնձ դէռնիլ իս ան թըռչունը։

Փիստէկ քնիքի ըսէս ի ախպուրուն. «Ախպէ՛ր ջան, դու ալ արդեն հասած ըս, խնս նիշինվիս չիս. մին օքոտ ըխըզկա տէզ ըմ գիդիս, էք դու անդիւր ում առա։ Տղան ըսէս ի անդ հո՛ւմ ա, հորու ախիկին ի քնիքի ըսէս ի. «Ա՛դ թաքավօրի ախիկ ի, մէր թաքավօրութիւն քըշտին։ Շէտ թաքավօրներ ըն խընդիս, համա հուշ մինին ալ կրէս չի տանի, չննքի ըխըզկա հարի, խընդուղուն ձիքէն դիրիս ի փէտէ թօխմախ և ըսէս. «Հիւր հօր ան թօխմախավը քարէ սննի մանդիս, ախիկիս նալ իմա։ Մինչև անոն հալա հուշ մինի կըրէս չի անդ գլօխ բիրիա։ Տըղան ըսէս ի տէզէս մինչև ան թաքավօրութունը քանէ՞» օրվա հըղէ վի, քնիքի ըսէս ի, հօր ձիավ գինէս իրիք՝ օրվա. տըղան ըսէս ի ի՛ս անդ գինէլ իմ կէս սիհաթամը։ Տղան ուկուտը դիրիս ի բերանըմը, և ըսէս խնդիս իմ դէռնիմ աղավնի, անքանձնձ դըռնիս ի աղավնի, թուիս գինէս ան թաքավօրութունը. չհասած ան թաքավօրի քաղաքը, վէր ր ննա տափը, դըռնիս անն ինսան, գինէս դիրի քաղաքը։ Հըսէս ի մին գէտու տըսնիս ի հօր գէտուն ան յանամը տափը սվէնաս։ Գէտը անց ր ննա տըսնիս ի աշխարքուտ տակէն հինչկան մնիւրում ասիս կուտված ըն տէղը։ Տըսնիս ի հօր մնիւրումնան խընդիս ին գէտը անցկան, կարմուռ չկա, հըսէս ին գէտուն, չնիքի տընէս ի։ Դու ման ասիլ օղձարը ննան մնիւրումնան կըռէվ ըն ըրէս, օղձարը հըխտէս ին, մնիւրումնան ան խընդիս ին փախչին, կրէս չին գէտը անց կան ան յանը։ Ա՛դ տըղան խանչալը քիշիս ի մին էրկէն ծառ կըտըէս, ցիքիս գէտուն վէրան, մնիւրումնան ննա ին գէրանու վէրան, գէտը անց ննա, օղձարը կըրէս չին անց կան։ Մնիւրումնան փըրկըվէս ին։ Տղան մին ալ տըսնիս ի դժոն վէրան մին թիվավուր մնիւրում նըստած։ Ա՛դ մնիւրումի ինսանու նման խըսես ի, ըսէս ի. «Թաքավօրի տղա, դու իմ ցէղըս փըրկալ ըս, իս քի պարտական ըմ, իմ թիվիցըս մէկ հատ պուկ տօր դիր չի-

քէտ, հի՛ր հօր նէղ տէղ ըս նիլ, անք թէվը օդամը թափ տօր,
 իս հասիլ իմ քիզ օքնութանն: Տըղան հըսէս ի թաքավօրա-
 նիստ քաղաքը, շօռ ը ննն թաքավօրը պալատը գիղինիս, շուք
 թարափավը շօռ ննն, հօր տէսնի կարիլ ի հըղէ գիղէնի, մըտնի
 պալատ, տըսնիս ի հընար շըկան անք պալատը մըտնելու Ախշիկին
 ալ ըպրէս ի շուքինշի հարկամը: Հօր մըթնէս ի տըղան դըռնիս ի
 մին սիրուն դէղծանիկ, տըսնիս ի հօր ակուշկուն փօրտուշկան բէց
 անք, թըռշիս ի մըտէս օթախը, նըստէս պտօլուն վերան: Թաքավօրու
 ախշիկի հօր տըսնիս ի, խօր ը մընաս հուշի գինէ, խընդիս ի պոնէ
 փօրտուշկավ փըխշիս ի: Հօր դըռնիս ի կէս քիշէր, թաքավօրը
 տըղան մըտէս ի օթախը, տըսնիս ի ախշիկի քօն ը իկանծ, դըռնիս
 ի տղա, ըխշըկա մին թօշը պըշիս, թըռշիս գինէս: Քիշէրավ ախշի-
 կի վիւր ի ննն իրիսի լիվինիս, գինէս հիւռն կօշտը հօր գլօխը
 քիւրի, տըսնիս ի մին թօշի անգի պէրկ պաշած ըն, հօր տէղը կլու-
 բնկ իրվանս ի: Ախշիկի դալմաղալ ը ցթիս, կուսվիս ին սաղ պա-
 լատը՝ թաքավօր, թաքուհի, սկսէս ին մէղադիրիլ պահակներուն:
 Ղարավուրը լափ շըտըցնէս ին: Ան մին քիշէրըն ալ տըղան ննն
 ի ան մին թօշը պըշիս: Լիսինիս ի ախշիկի ալու դալմաղալ ը
 ցթիս, թն անք հուվ ա ուրէն պըշիս, հիշտէղավ ը մտէս ըխշըկա
 օթախը, հօր շուքմինշի հարկամըն ա: Դըրքարուն վերան ալ հից-
 ցուն պահակ կան. իրիքմինշի քիշերը տըղան մըտէս ի ըխշըկա
 կօշտը, տըսնիս ի հօր մի վիշափ օղծ գլօխը դիրած ըխշկա բէրծոն
 վերան քօն իկանծ: Տղան խանշալը հընէս ի օղծուն գլօխը
 միխիս տափուն: Ան մին օրը ալու դալմաղալը ըսկըսվէս ի մընաս
 ին մանթալ, ադ հինշ տէսակ մարդ ա, հօր մըտէս ի օթախը և
 հիշտէղավ, կրէս շին գլօխ նանին: Չուրքմինշի քիշերը տըղան
 շննք ը գինէս ըխշըկա կօշտը. փօրտուշկավը թըռշիս ի, գինէս
 ըխշկա օսսուն նըստէս: Ախշիկի ձիք'ի տընէս ի պըռնէս, փըխշիս
 շի: Ախշիկի շէտ շըլըխընէս ի, խաղը ը ըրէս նըհէտը: Ախշիկի
 շէրթանի հընէս ի, մընաս մին ուրքուծավ, պըրընես ի հօր քօն
 գու, դեղծանիկի բիրդան դըռնիս ի տըղա, ախշիկի շէտ վըխէս ի,
 խընդիս ի հարալ տա, տղան ձիք'ը դիրիս ի ըխշկա բէրա-
 նուն, ըսէս. ճնհախ տէղէն աս կէս քիշէրս դալմաղալ ման արիլ,
 իս քի սիրիս իմ, մէտիլ քի ում առիմ: Ախշիկի ըսէս ի իս քիզ
 իմ խընդիս: Տըղան ըսէս ի, թն ուզուց գուպական ըմ թաքավօրուն
 հէնից քի խընդիմ: Քիշէրավ տըղան ննն ի թաքավօրուն կօշտը,
 ըսէս իս իկանծ ըմ քու ախշիկիս խընդիմ: Թաքավօրը ըսէս ի շէտ
 օգտատ. էրկու բէն կա, հօր անգուք արիս, ախշիկիս նալ իմ քի. ը-
 ուրշկինի ում առ աս փէտէ թօխմախը, իմ հայաթամըս քարէ սոն

կա, անդ թօխմախաւը հօր կարիս կուսիս մանդիս, ախշիկիս քունըն-
ա, մին ալ իս մին մօծ արտ օնիմ, անդ արտամը ցանիլիմ ցուրան,
գուրէ և կուրակ. հօր կարիս մին քիշէրամը անդ հուղու մանչէն շու-
կիս առանձին առանձին դէղդիս, անդի հօր հուղու մանչին մին
հատէկ ալ գիդէնվի վուշ, ըխշկանըս նըհէտ ալ նալ իմ քիզ իմ թա-
թաւօրութիւնը անդոնի հէտա, հօր իս տըղա շօնիմ: Տըղան ըսէս ի
շէտ օքուտ, համաձայն իմ: Հօր մըթնէս ի տղան դոնա ը նոնա
շօլը մոնրչոնմոն թիվի օղամը թափ ը նան թան չէ, մին ալ տըսնիս
ի մոնրչոնմի թաթաւօրը ըսէս ի. շէրամալէր տէսնիմ հինշ իս
խընդիս: Տըղան ըսէս ի, հօր թաթաւօրը ցանած ա աս արտամըս
ցուրան, գուրէ և կուրակ, հարկաւօր ա աս քիշէր հուղուն ման-
չեն անդ օմմէնը շուկիթ, օմմէն մինի առանձին դէղիթ, անդի հօր
հուղամը մին հատէկ ալ գիդէնիս վուշ: Մոնրչոնմի թաթաւօրը
ըսէս ի. Քիսնա արխայիս քօն էթ: Տըղան քիշէրամ գինէս ի թա-
թաւօրին ըսէս՝ մարդ զուրկէր գուն կատարած աշխատանքըս
տէսնին: Թաթաւօրը զուրկիս ի իրա վնդիթին, հօր նոնա ի ըսէս թա-
թաւօրուն, հօր հինշ պահանջած ըս կատարած ա տըղան: Մընաս
ի հօր փէտէ թօխմախաւ քարէ սոնի մանդի: Քիշէրը տըղան գի-
նէս ի ըխշըկան կօշտը, ըսէս հօրըս պահանջի կատարալ ըմ,
մընաս ի քարէ սոնի մանդիմ: Ախշիկի ըսէս ի. ՔԱՂ հիշտ ի, գի-
ժէրը արած ըս, իսկ անդ մինամը իս քի քօմանգ իմ արիլ: Առ աս
մըտանէն, հիթ հօր փէտէ թօխմախաւ վիթ իս առիլ ձիթիտ, առ
մըտանուն ակնը շօռ ըս տալ մօշտիտ թանթիթ, կուսիլ սոնոն,
ան անրանան մանդիլ ի: Տըղան անդի ան ըրէս ի. կուսիս ի սոնը
մընդիս: Թաթաւօրը անրանան ըսկըսէս ի հըրսանէթի: Տասը օր,
տասը քիշէր հըրսանէթի տիվիս ի: Տըղան հըրսանէթ ի կընշիս
փէսանէրին, քույրէրին, ախպէրներին: Հըրսանէթի հօր պըրծը-
նէս ի թաթաւօրը հայտարարէս ի, հօր ոնրան թաթաւօրութիւնը
նան ի ոնրան փէսուն:

